

482

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH I MINISTRA ADMINISTRACJI
PUBLICZNEJ

z dnia 6 grudnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz
Odbudowy w sprawie zarachowań i odliczeń przy przekazywaniu mienia nierolniczego na Ziemiach
Odzyskanych i obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 9 ust. 4, art. 10 ust. 1 i art. 11 | waniu przez Państwo mienia nierolniczego na ob-
12 dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazy- | szarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta

Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły wyżej przytoczonego dekretu.

§ 2. 1. Za mienie nieruchomości, którego wartość może być przedmiotem zarachowania w myśl art. 9 ust. 1, uważa się nieruchomości w rozumieniu prawa rzeczowego (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 57, poz. 319).

2. Prawo do zarachowania służy osobom, które były właścicielami mienia w chwili repatriacji lub w chwili pozostawienia go na terenach wskazanych w art. 9 ust. 1 oraz ich spadkobiercom.

3. Prawo do zarachowania służy również w przypadku, gdy mienie pozostawione przestało być po 1 września 1939 r. na podstawie aktów ustawodawczych przedmiotem własności prywatnej.

§ 3. Władze wskazane w § 6 ustalają na wniosek osób uprawnionych mienie i jego wartość podlegającą zarachowaniu według zasad postępowania dowodowego, ustalonych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 4. Wartość mienia, podlegającego zarachowaniu, ustala się na podstawie norm szacunkowych, stosowanych przy przymusowym ubezpieczeniu od ognia z uwzględnieniem współczynników dla określenia wartości mienia, uchwalonych przez Główną Komisję Klasyfikacyjno-Szacunkową.

§ 5. Prawo do zarachowania może być wykorzystane tylko jeden raz. Osoba ubiegająca się o zarachowanie powinna podać całe mienie nieruchomości, jakie pozostawiła na terenach określonych w art. 9 ust. 1, bądź całość mienia, które podlega zarachowaniu na podstawie umów międzynarodowych.

§ 6. 1. Władzą powołaną do ustalania prawa do zarachowania i jego wysokości jest komisja osadnictwa nierolniczego właściwa ze względu na miejsce położenia mienia, o którego przekazanie ubiega się osoba uprawniona.

2. Ustalenie prawa do zarachowania na podstawie dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) jest równoznaczne z ustaleniem prawa do zarachowania przez komisję osadnictwa nierolniczego.

§ 7. Termin zgłaszania wniosków o ustalenie prawa do zarachowania wynosi:

- a) dla osób przebywających w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej 6 miesięcy od tej daty,
- b) dla osób przebywających za granicą 6 miesięcy od daty przybycia do kraju, nie może być jednak późniejszy niż 31 grudnia 1948 r.

Niezgłoszenie uprawnień, w terminach przewidzianych wyżej, powoduje ich utratę.

§ 8. 1. Osobom wymienionym w art. 7 ust. 1 pkt 2, 3 i 4 odlicza się od ceny nabycia lub czynszu dzierżawnego za przekazane mienie 50% tej ceny, lub czynszu nie więcej jednak niż kwotę, odpowiadającą 50% wartości budynku, o którym mowa w § 9.

2. Osoba uprawniona do uzyskania odliczenia może wykorzystać swoje uprawnienia tylko jeden raz bez względu na to, czy posiada uprawnienia do odliczania z jednego czy więcej tytułów.

3. Osoby, wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 4, które swoje uprawnienia do uzyskania odliczenia wywodzą ze stosunku prawnego do tej samej osoby, nie mogą łącznie uzyskać odliczenia wyższego, niż przewidziane w ust. 1.

§ 9. Zastosowanie odliczeń, o których mowa w § 8, następuje niezależnie od zarachowania za mienie pozostawione, z tym że wartość zarachowania i odliczenia łącznie nie może być wyższa niż przeciętna wartość budynku na Ziemiach Odzyskanych i obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska o powierzchni użytkowej pomieszczeń równąjącej się 220 m².

§ 10. Zarachowanie lub odliczenie przewidziane w art. 9 i 10 nie może nastąpić w przypadku, gdy przedmiotem przekazania są obiekty mieszkalne typu willowego o luksusowym wyposażeniu.

§ 11. 1. Prawo do zarachowania za mienie pozostawione mają tylko te osoby, które zamieszkają na stałe na Ziemiach Odzyskanych lub na terenie b. Wolnego Miasta Gdańska do 31 grudnia 1947 r. W stosunku do osób, wymienionych w § 7 lit. b, termin wyżej podany przedłuża się do czasu przewidzianego dla zgłaszania wniosków o zarachowanie.

2. Osoby, wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 2, 3 i 4, mają prawo do odliczenia pod warunkiem, że zamieszkały na stałe na Ziemiach Odzyskanych lub terenie b. Wolnego Miasta Gdańska do dnia 9 maja 1946 r. bądź w 6 miesięcy od daty powstania warunków, uzasadniających prawo do odliczenia.

3. Osoby przeniesione służbowo poza teren Ziemi Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska nie tracą uprawnień, wynikających z art. 9 lub 10, jeżeli zarachowanie lub odliczenie nastąpić ma przy przekazaniu mienia, które osoby te zagospodarowały i które użytkują za pośrednictwem swych rodzin lub osób będących na ich utrzymaniu.

4. Żołnierze służby czynnej, wymienieni w art. 7 ust. 1 pkt 2, pełniący służbę poza obszarem Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska korzystają z uprawnień, wynikających z art. 9 i 10, jeżeli zarachowanie albo odliczenie nastąpić ma przy przekazaniu mienia, które osoby, te zagospo-

darowały i które użytkują za pośrednictwem swych rodzin lub osób, będących na ich utrzymaniu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Zymierski
Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Eugeniusz Szyr*

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski